

THE AREA
SANNE GRAUENGAARD

The Area, 2012.

Installation. Variable mål.

Video 1: En timelapsvideo lavet af foto fra et web-kamera på Nordpolen med registrering af dato og temperatur. 3.22 min.

Video 2: Mand i snestorm. 16 sek. loop.

Materialer: 3 kummefrysere, foto, tegninger, kort over Arktis 1853, "a global map of accessibility" 2008, kompas, kikkert, gevær, Arktiskort fra 1845 "unexplored", telt, sovepose, snebriller, kamera, skitseblok, blyant, dolk, 2 l termovandflaske, fløjte, signalspejl, Goretex skaljakke og Goretex skalbukser, solbriller, dunjakke, fleecehandsker, hue, vanter, ansigtsmaske, GPS, medical kit, spisekar, ske, oppusteligt liggeunderlag, skiundertøj, toilet-sager, pandelampe, pigge til støvler, jetboil flash, jetboil fuel, gryde, skovl, mad, termokande, smartphone, 10 stk. plastikposer, 10 sikkerhedsnåle, ur, nål, tråd, reb, skovl, 2 karabinhager, lange uldunderbukser, 2 par ydersokker, 1 par undersokker, 2 par underbukser, halskrave.

Kilder:

NOAA National Oceanic and Atmospheric Administration

Knud Rasmussens dagbog

EU JRC Global Environment monitoring unit

Foto af Admiral Robert E Peary 1909

Kort over Arktis af A. Pettermann 1853

Kort over Nordpolen, 1885 "the international polar stations 1882-83"

The North Pole af Robert E Peary

THE AREA

"The Area" sætter fokus på vores trang til at udforske og til at udvide grænser. Værket tager sit udgangspunkt i polarekspeditioner til Nordpolen. På en polarekspedition bliver mennesket fysisk og psykisk udfordret af naturen. Man navigerer, sætter mål, sætter kurs, undersøger, observerer, tegner kort, indtager land og bidrager med nye brikker til menneskets forståelse af sig selv og sin placering i verden.

Polarekspeditionerne giver værket en historisk dimension om menneskets berøring af naturen. En berøring, der er begyndt med fodspor og et flag i sne og som i takt med civilisationen er blevet mere kompleks. Det vi betræder og berører både i naturen og i værket aflejres og jeg er fascineret af det paradoks, at vi i vores søgen efter det uberørte, berører det og dermed fjerner muligheden for at bevare det som uberørt.

Is er et foranderligt materiale, som er sanseligt koldt og som ændrer sig, når man ånder på det, lyser på det eller rører ved det og som forsvinder, hvis det frosne kredsløb bliver brudt.

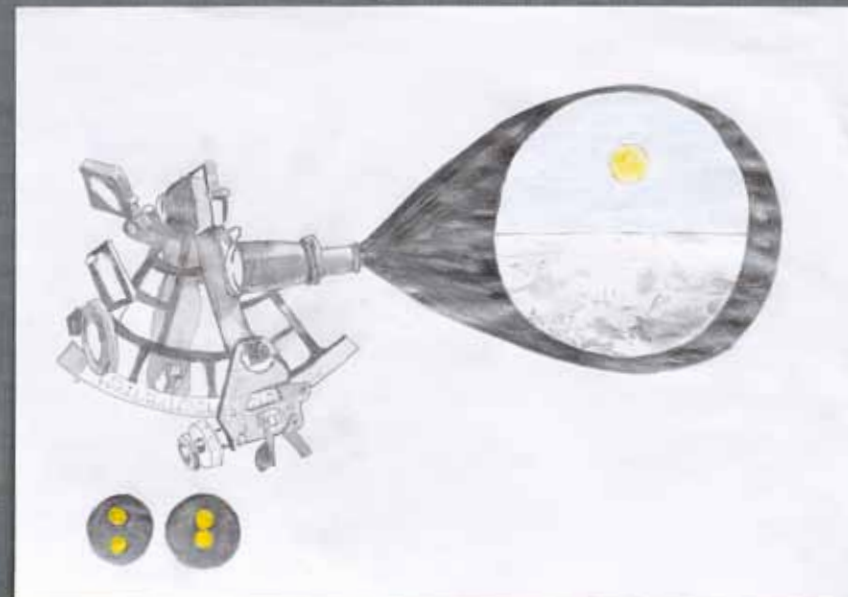
Rundt om mig ser jeg kun den hvide ørken, der drager sit tunge vejr i dødsens kulde og flygende snestorme.

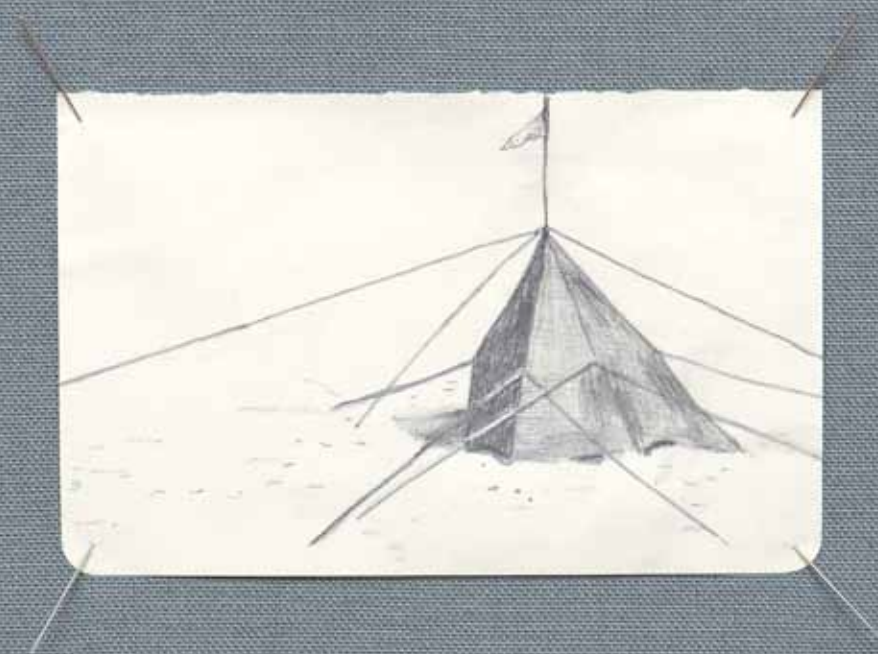
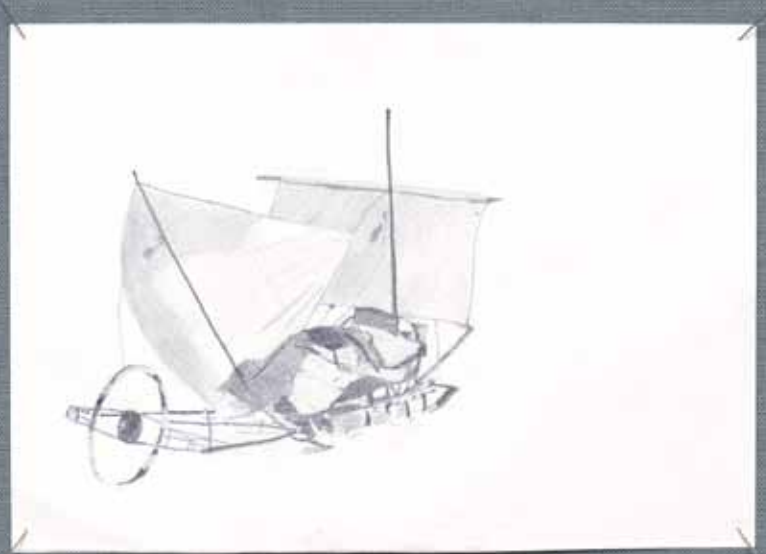
Mod alle horisonter vælder sne og is og blænder øjet i hvid ensformighed.

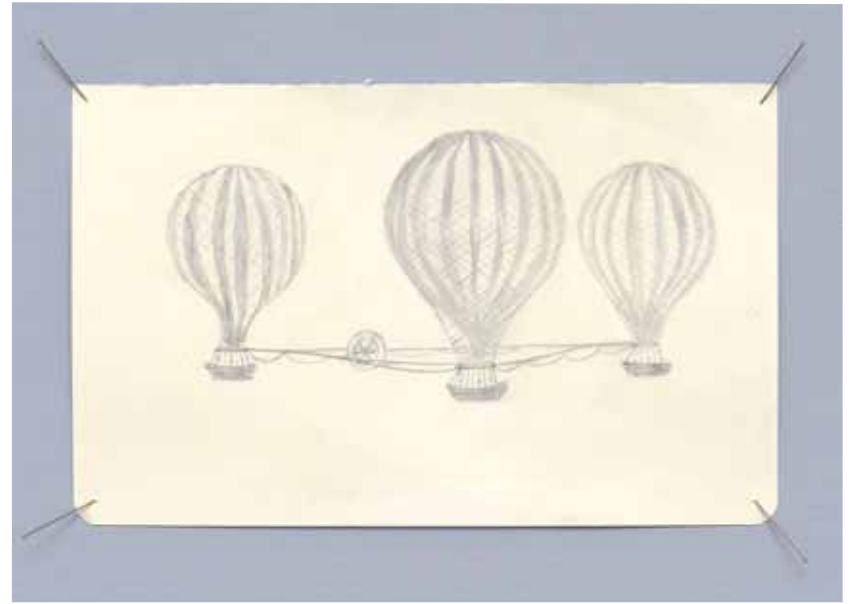
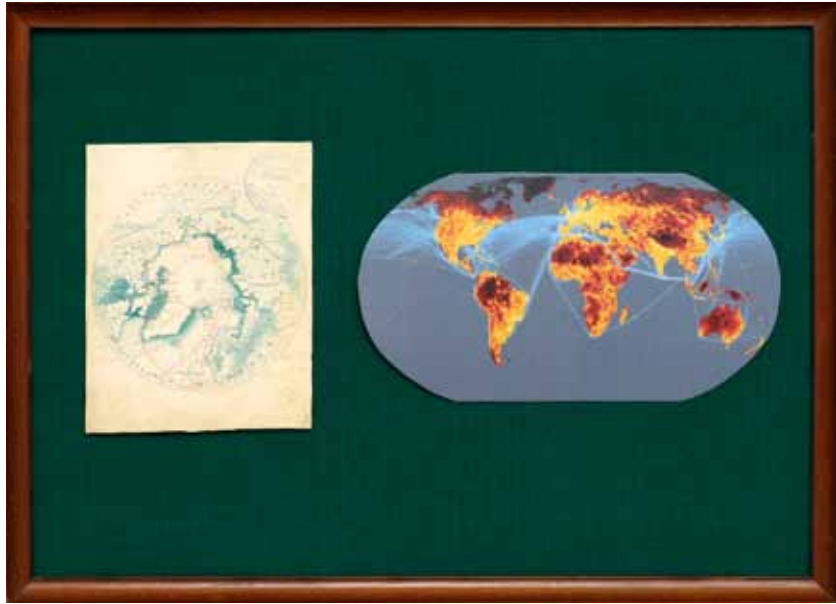
Kun når solen varmende lyser ned over de tindrende krystaller, smiler det stumme landskab i en sær, vemodig fred, der griber og underkaster.

Så ligger da den brede, hundrede mile landevej for os, ørkentavs og gådefyldt, ubønhørlig i sin udfordring for den, som vover at betræde den.

Knud Rasmussen

NOAA Arctic StarDot NetCam #1 Sun Jul 04 08:56:19 2010 UTC
Exposure: 1/750 Internal Temp: 6.0°C
Image © NOAA/NHE

Sanne Grauengaard

Født 1967

Bor og arbejder i Århus

Autodidakt

Jeg arbejder med installation, tegning, objekter, video, maleri, foto.

Kontakt

Sanne Grauengaard

sannegrauengaard@hotmail.com

www.sannegrauengaard.blogspot.com